अथोपनिन्ये गिरिशाय गौरी तपस्विने ताम्ररुचा करेण ।
विशोषितां भानुमतो मयूखैर्मन्दाकिनीपुष्करबीजमालाम् ॥ ६५ ॥
प्रतिग्रहीतुं प्रणयिप्रियत्वात्त्रिलोचनस्तामुपचक्रमे च ।
सम्मोहनं नाम च पुष्पधन्वा धनुष्यमोघं समधत्त बाणम् ॥ ६६ ॥
हरस्तु किञ्चित्परिवृत्तधैर्यश्चन्द्रोदयारम्भ इवाम्बुराशिः ।
उमामुखे बिम्बफलाधरोष्ठे व्यापारयामास विलोचनानि ॥ ६७ ॥
विवृण्वती शैलसुतापि भावमङ्गैः स्फुरद्बालकदम्बकल्पैः ।
साचीकृता चारुतरेण तस्थौ मुखेन पर्यस्तविलोचनेन ॥ ६८ ॥
अथेन्द्रियक्षोभमयुग्मनेत्रः पुनर्वशित्वाद्बलवन्निगृह्य ।
हेतुं स्वचेतोविकृतेर्दिदृक्षुर्दिशामुपान्तेषु ससर्ज दृष्टिम् ॥ ६९ ॥

---

65. Tum Gauris, manu rubro colore splendente, Sivae, semet ipsum crucianti, obtulit rosarium, factum e *Mandákinis* fluvii lotorum semine, solis radiis exsiccatum.

66. Quod cum deus trioculus, amore erga supplicem motus, acceptu-rus esset, Kámas, florum arcu instructus, arcui imposuit sagittam illam, haud errantem, cui nomen est Fascinum.

67. Haras vero aliquantulum firmitudinem amittens, velut oceanus sub lunae ortum, oculos suos defixit in Umae faciem, cuius labia *Vimbae* fructui similia erant.

68. Montisque filia, amorem suum prodens membris, recentibus *Ka-dambae* ramis, qui foliorum gemmas expanderunt, similibus, adstitit in-clinata ore pulcherrimo, vagis oculis praedito.

69. At deus impari oculorum numero gaudens, sensuum commotionem per mentis potentiam fortiter reprimens, caussamque mutationis animi sui videre cupiens, obtutum versus plagarum fines emisit.